

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
98/C 166/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 17 päivänä maaliskuuta 1998, asiassa C-45/96 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG vastaan Edgar Dietzinger (Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskeva kuluttajansuoja — Takaus)	1
98/C 166/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 17 päivänä maaliskuuta 1998, asiassa C-387/96 (Svea hovrättin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Anders Sjöbergiä vastaan (Tieliikenteen sosiaalilainsäädäntö — Poikkeus, joka koskee ajoneuvoja, joita viranomaiset käyttävät julkisiin palveluihin, joilla ei kilpailla ammattimaisen liikenteen harjoittajien kanssa — Kuljettajan velvollisuus pitää mukanaan työvuorolistan otetta)	1
98/C 166/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 19 päivänä maaliskuuta 1998, asiassa C-1/96 (High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food, <i>ex parte</i> : Compassion in World Farming Ltd (EY:n perustamissopimuksen 34 ja 36 artikla — Direktiivi 91/629/ETY — Tuotantoeläinten suojelua koskeva eurooppalainen yleissopimus — Nautaeläimiä koskeva suositus — Vasikoiden vienti jäsenvaltiosta, jossa taataan yleissopimuksessa ja suosituksessa edellytetty suojelun taso — Vienti sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka ovat panneet direktiivin täytäntöön, mutta jotka eivät noudata yleissopimuksen ja suosituksen vähimmäisvaatimuksia, vaan käyttävät vientivaltiossa kiellettyjä tehotuotantomenetelmiä — Viennin määrälliset rajoitukset — Tyhjentävä yhdenmukaistaminen — Direktiivin pätevyys)	2
98/C 166/04	Asia C-63/98: Euroopan yhteisöjen komission 2.3.1998 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	2

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 166/05	Asia C-68/98 — C-71/98: Arbeitsgericht Wiesbadenin 27.2.1998 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyynnöt asioissa Urteils- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft vastaan Duarte dos Santos Sousa (C-68/98), Urteils- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft vastaan Santos & Kewitz Construções (C-69/98), Portugaia Construções Lda. vastaan Urteils- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98) ja Engil Sociedade Construção Civil, SA vastaan Urteils- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)	3
98/C 166/06	Asia C-74/98: Østre Landsretin 12.3.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa DAT-SCHAUB a.m.b.a. vastaan Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri	4
98/C 166/07	Asia C-75/98 P: Mario Costacurtan 20.3.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-98/96, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 22.1.1998 antamasta tuomiosta	5
98/C 166/08	Asia C-76/98 P: Ajinomoto Co. Inc:n 20.3.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) 18.12.1997 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, ja T-160/94, The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio	5
98/C 166/09	Asia C-77/98 P: The NutraSweet Companyn 20.3.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) 18.12.1997 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, ja T-160/94, The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio	6
98/C 166/10	Asia C-79/98: Euroopan yhteisöjen komission 24.3.1998 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	7
98/C 166/11	Asia C-80/98: Sø- og Handelsrettenin 18.3.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 3Com Corporation vastaan Bluecom Danmark A/S ja KISS Nordic A/S	7
98/C 166/12	Asia C-94/98: Divisional Court, Queen's Bench Division 31.7.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen vastaan The Licensing Authority Established by the Medicines Act 1968 (edustajanaan The Medicines Control Agency), <i>ex parte</i> : 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd ja 2) May & Baker Ltd	8
98/C 166/13	Asia C-95/98 P: SA Edouard Dubois et Fils:n 3.4.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-113/96, SA Edouard Dubois et Fils vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 29.1.1998 antamasta tuomiosta	8

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

17 päivänä maaliskuuta 1998,

asiassa C-45/96 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG vastaan Edgar Dietzinger ⁽¹⁾

(Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskeva kuluttajansuoja — Takaus)

(98/C 166/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-45/96, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG vastaan Edgar Dietzinger ennakkoratkaisun muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/ETY (EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari M. Wathelet sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 17.3.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun direktiivin 85/577/ETY 2 artiklan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että luonnollisen henkilön muuten kuin elinkeinoaan tai ammattiaan harjoittaessaan tekemä takaussopimus, jolla

taataan toisen henkilön elinkeinoaan harjoittaessaan tekemän velan takaisinmaksu, ei kuulu direktiivin soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL C 95, 30.3.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

17 päivänä maaliskuuta 1998,

asiassa C-387/96 (Svea hovrättin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Anders Sjöbergiä vastaan ⁽¹⁾

(Tieliikenteen sosiaalilainsäädäntö — Poikkeus, joka koskee ajoneuvoja, joita viranomaiset käyttävät julkisiin palveluihin, joilla ei kilpailla ammattimaisen liikenteen harjoittajien kanssa — Kuljettajan velvollisuus pitää mukanaan työvuorolistan otetta)

(98/C 166/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-387/96, jonka Svea hovrätt (Ruotsi) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on Anders Sjöberg, ennakkoratkaisun tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 (EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1) 13 ja 14 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de

Almeida, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holtstein, on antanut 17.3.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan poikkeussäännös ajoneuvoista, joita viranomaiset käyttävät julkisiin palveluihin, joilla ei kilpailla ammattimaisen liikenteen harjoittajien kanssa, ei sovellu sellaiselle yritykselle kuuluviin ajoneuvoihin, jonka pääoma on viranomaisen omistuksessa ja joka vastaa joukkoliikenteen järjestämisestä sellaisin sopimuksin, joilla sille on tarjouskilpailun tuloksena myönnetty määrääjäksi yksinoikeus tähän.*
- 2) *Asetuksen (ETY) N:o 3820/85 14 artiklan 5 kohdassa asetettua vaatimusta, jonka mukaan jokaisella 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun liikenteeseen määrättyllä kuljettajalla on oltava mukanaan työvuorolistan ote ja aikataulun jäljennös, ei ole täytetty silloin, kun työvuorolistan ote koskee ainoastaan valvontapäivää.*

(¹) EYVL C 26, 25.1.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

19 päivänä maaliskuuta 1998,

asiassa C-1/96 (High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food, *ex parte: Compassion in World Farming Ltd* (¹)

(EY:n perustamissopimuksen 34 ja 36 artikla — Direktiivi 91/629/ETY — Tuotantoeläinten suojelua koskeva eurooppalainen yleissopimus — Nautaeläimiä koskeva suositus — Vasikoiden vienti jäsenvaltiosta, jossa taataan yleissopimuksessa ja suosituksessa edellytetty suojelun taso — Vienti sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka ovat panneet direktiivin täytäntöön, mutta jotka eivät noudata yleissopimuksen ja suosituksen vähimmäisvaatimuksia, vaan käyttävät vientivaltiossa kiellettyjä tehotuotantomenetelmiä — Viennin määrälliset rajoitukset — Tyhjentävä yhdenmukaistaminen — Direktiivin pätevyys)

(98/C 166/03)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-1/96, jonka High Court of Justice, Queen's Bench Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut

EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa The Queen vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food, *ex parte: Compassion in World Farming Ltd* ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 34 ja 36 artiklan tulkinnasta ja vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/629/ETY (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28) pätevyydestä, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 19.3.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 19.11.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/629/ETY tarkastelussa ei ole havaittu seikkoja, jotka vaikuttaisivat direktiivin pätevyyteen.*
- 2) *Jäsenvaltio, joka on pannut täytäntöön nautaeläimistä vuonna 1988 annetun suosituksen soveltaakseen tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen periaatteita, ei voi vedota EY:n perustamissopimuksen 36 artiklaan, tai erityisesti tähän artiklaan sisältyviin julkisen moraalin, yleisen järjestyksen ja/tai eläinten terveyden ja elämän suojelemiseen liittyviin syihin asettaakseen rajoituksia elävien vasikoiden viennille ja estääkseen vasikoiden joutumisen kasvatetuksi vasikkahäkkimenetelmällä jäsenvaltioissa, jotka ovat panneet direktiivin täytäntöön, mutta jotka eivät noudata suosituksen määräyksiä.*

(¹) EYVL C 46, 17.2.1996.

Euroopan yhteisöjen komission 2.3.1998 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-63/98)

(98/C 166/04)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.3.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Wouter Wils, prosessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

— toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se on direktiivin 79/409/ETY (¹) ja eri

tyisesti sen 2 ja 4 artiklan vastaisesti sekä direktiivin 92/43/ETY (2) ja erityisesti sen 6 artiklan vastaisesti Waddenzen alueen simpukkaeläinkalastuksen vuoksi jättänyt toteuttamatta tarvittavat toimenpiteet, jotta tiettyjen lintulajien elinympäristöt eivät huonontuisi eikä näille linnuille aiheutuisi häiriöitä;

- velvoittamaan Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Direktiivin 79/409/ETY 2 artiklassa säädetään jäsenvaltioille yleinen velvoite toteuttaa tarvittavat toimenpiteet lintulajien kantojen ylläpitämiseksi tasolla, joka vastaa ekologiaa, tieteellisiä ja sivistyksellisiä vaatimuksia, taikka näiden kantojen mukauttamiseksi tähän tasoon. Tältä osin jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon taloudelliset ja virkistykseen liittyvät vaatimukset. Tiettyjen sellaisten lintulajien kannat ovat huomattavasti pienentyneet, jotka saavat ravintonsa etanoista ja simpukoista tai joihin simpukkaeläinkalastus muutoin vaikuttaa, ja tämä osoittaa, että Alankomaiden politiikka ei täytä tätä yleistä velvoitetta, ottaen huomioon, että tarvittavia toimenpiteitä lintulajien kantojen ylläpitämiseksi ei ole toteutettu.

Useiden tahojen antamista suosituksista ilmenee, että vaikka otetaan huomioon simpukkaeläinkalastuksen taloudellinen merkitys, haitallisia ympäristövaikutuksia on toki mahdollista rajoittaa voimakkaammin kuin Alankomaiden tämänhetkiselä politiikalla. Alankomaiden viranomaiset eivät kuitenkaan tietävästi ole tutkineet, miten olisi mahdollista ottaa huomioon kalastuksen intressit tavalla, joka vaikuttaisi ympäristöön vähemmän. Komissio katsoo tämän vuoksi, että Alankomaiden politiikka ei ole sopusoinnussa lintudirektiivin 2 artiklan kanssa.

Lintudirektiivin 4 artiklassa ei ole 2 artiklan kaltaista säännöstä, jonka mukaan on mahdollista ottaa huomioon muun muassa taloudelliset vaatimukset. Direktiivin mukaiseksi erityissuojelualueeksi osoitettu Alankomaiden Waddenzen on vesilintujen kannalta kansainvälisesti merkittävä kosteikkoalue, joten Alankomailla on erityinen vastuu sen osalta. Alankomaiden on direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan toteutettava erityistoimia, jotta varmistetaan liitteessä I mainittujen lintulajien elonjääminen ja lisääntyminen. Alankomaiden puoliselä Waddenzen alueella esiintyy eräitä liitteessä I mainittuja lajeja, jotka pesivät siellä. Vastavia toimenpiteitä on toteutettava muiden kuin liitteessä I mainittujen, säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien osalta, kun kyseessä ovat niiden muuttoreitien varrella sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat. Alankomaiden puoliselä Waddenzen alueella poikkeaa säännöllisesti lukuisia muuttavia lajeja. Hallussaan olevien tietojen perusteella komissio katsoo, että Alankomaiden viranomaisten direktiivin liitteessä I mainittujen lintujen ja

muuttolintujen hyväksi toteuttamat suojelutoimet eivät ole riittäviä sen turvaamiseksi, että nämä linnut jäisi-
vät eloon ja lisääntyisivät. Komission mukaan Alankomaiden viranomaiset eivät tämän vuoksi toimi 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

- Elinympäristödirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaan Alankomaiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi direktiivissä asetettuihin tavoitteisiin. Elinympäristödirektiivin 7 artiklan mukaan tämä velvoite korvaa direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä lauseesta aiheutuvat velvoitteet, jolloin se koskee siis Waddenzen aluetta. Alankomaiden viranomaisten harjoittama politiikka johtaa Waddenzen erityissuojelualueella olevien kyseisten lintulajien elinympäristön heikentymiseen; näiden lajien osalta on kyse häiriöistä, jotka vaikuttavat merkittävästi direktiivissä asetettuihin tavoitteisiin. Komissio katsoo tämän vuoksi, että Alankomaiden viranomaiset eivät toimi elinympäristödirektiivin 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(1) Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY, EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(2) Luonnonlisten elinympäristöjen ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY, EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Arbeitsgericht Wiesbadenin 27.2.1998 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyynnöt asioissa *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft* vastaan *Duarte dos Santos Sousa (C-68/98)*, *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft* vastaan *Santos & Kewitz Construções (C-69/98)*, *Portugaia Construções Lda.* vastaan *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98)* ja *Engil Sociedade Construção Civil, SA* vastaan *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)*

(Asia C-68/98 — C-71/98)

(98/C 166/05)

Arbeitsgericht Wiesbaden on pyytänyt 27.2.1998 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 13.3.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asioissa *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft* vastaan *Duarte dos Santos Sousa (C-68/98)*, *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft* vastaan *Santos & Kewitz Construções (C-69/98)*, *Portugaia Construções Lda.* vastaan *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98)* ja *Engil Sociedade Construção Civil, SA* vastaan *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)* seuraaviin kysymyksiin:

1) Onko EY:n perustamissopimuksen 48, 59 ja 60 artiklaa tulkittava siten, että niiden kanssa on ristiriidassa Arbeitnehmersendegesetzin (laki lähetetyistä työntekijöistä, jäljempänä AEntG) 1 §:n 3 momentin 1. virkkeessä oleva kansallisen oikeuden säännös, jolla yleissitoviksi todettujen työehtosopimusten sellaisten oikeusnormien sitovuus, jotka koskevat työehtosopimusosapuolien yhteisten rahastojen työntekijöiden lomaoikeuksien osalta perimiä maksuja ja myöntämiä etuuksia, sekä siten näiden työehtosopimusten oikeusnormit tässä yhteydessä noudatettavasta menettelystä ulotetaan kohdistumaan ulkomaiseen työnantajaan ja sen palveluksessa näiden työehtosopimusten soveltamisen kohteena olevalle alueelle työskentelemään lähetettyyn työntekijään?

2) Onko EY:n perustamissopimuksen 48, 59 ja 60 artiklaa tulkittava siten, että niiden kanssa ovat ristiriidassa AEntG:n 1 §:n 1 momentin 2. virkkeen ja 3 momentin 1. virkkeen säännökset, jotka edellyttävät yleissitoviksi todettujen työehtosopimusten sisältämien sellaisten oikeusnormien soveltamista,

a) joiden mukainen loman pituus ylittää työaikojen järjestämisen tietyistä piirteistä 23 päivänä marraskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/104/EY ⁽¹⁾ vuosilomalle vahvistetun vähimmäisajan,

ja/tai

b) joiden mukaan saksalaisilla työnantajilla on oikeus vaatia työehtosopimusosapuolien yhteisiltä rahastoilta korvausta suorittamistaan lomapalkoista ja lomarahastoista, vaikka ulkomaisilla työnantajilla ei ole oikeutta tällaisten vaatimusten esittämiseen, jolloin sen sijaan lähetetyn työntekijän on itse esitettävä vaatimuksensa suoraan työehtosopimusosapuolien yhteisille rahastoille,

ja/tai

c) joissa asetetaan näiden työehtosopimusten nojalla noudatettavassa sosiaalietuusrahastoon liittyvässä menettelyssä ulkomaiselle työnantajalle työehtosopimusosapuolien yhteisille rahastoille annettaviksi edellytetyjen tietojen laajuuden suhteen pidemmälle meneviä vaatimuksia kuin saksalaiselle työnantajalle?

3) Onko EY:n perustamissopimuksen 48, 59 ja 60 artiklaa tulkittava siten, että niiden kanssa on ristiriidassa AEntG:n 1 §:n 4 momentin sääntely, jonka seurauksena yleissitovaksi todetun työehtosopimuksen, jota sovelletaan AEntG:n 1 §:n 3 momentin 1. virkkeen mukaan myös ulkomaiseen työnantajaan ja sen palveluksessa tämän työehtosopimuksen soveltamisen kohteena olevalle alueelle työskentelemään lähetettyyn työntekijään, alakohtaiseen sidottuuteen kuuluu kaikki — mutta vain nämä — Saksassa työskente-

lemään lähetetyt työntekijät yhtenä yrityskokonaisuutena, vaikka saksalaisten työnantajien osalta noudatetaan tästä poikkeavaa yrityskäsitettä, joka tietyissä tapauksissa merkitsee yleissitovan työehtosopimuksen sidottuuteen kuuluvien yritysten edellä tarkoitettua poikkeavaa rajaamista?

4) Onko palveluiden tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, ettei siinä, kun EY:n perustamissopimuksen 48, 59 ja 60 artiklaa tulkitaan oikein, edellytetä eikä sallita edellä kysymyksissä 1—3 kyseenalaistettuja sääntelyitä?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

Østre Landsretin 12.3.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa DAT-SCHAUB a.m.b.a. vastaan Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri

(Asia C-74/98)

(98/C 166/06)

Østre Landsret on pyytänyt 12.3.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 17.3.1998, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa DAT-SCHAUB a.m.b.a. vastaan Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri seuraavaan kysymykseen:

Onko maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 kohdan toiseen luetelmakohtaan sisältyvää käsitettä "kolmas maa" tulkittava niin, että kun otetaan huomioon Euroopan talousyhteisön ja Persianlahden arabimaiden yhteistyöneuvoston peruskirjan sopimusvaltioiden välinen yhteistyösopimus, joka on hyväksytty 20.2.1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/147/ETY ⁽²⁾, peruskirjan sopimusvaltioita on pidettävä yhtenä kolmantena maana, minkä johdosta tuote, joka on jalostettu Jebel Alin vapaa-alueella Yhdistyneessä arabiamiirikunnassa ja joka on tämän jälkeen tuotu ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen toisessa peruskirjan sopimusvaltiossa, katsotaan asetuksen 17 artiklassa tarkoitettulla tavalla sellaisenaan tuoduksi?

⁽¹⁾ EYVL L 351, 14.12.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 54, 25.2.1989, s. 1.

Mario Costacurta 20.3.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-98/96, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 22.1.1998 antamasta tuomiosta

(Asia C-75/98 P)

(98/C 166/07)

Mario Costacurta on valittanut 20.3.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-98/96, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 22.1.1998 antamasta tuomiosta. Kantajan edustaja on asianajaja Albert Rodesch, ja prosessiosoite Luxemburgissa 7—11 route d'Esch.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-98/96, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 22.1.1998 antaman tuomion ⁽¹⁾,
- kumoaa 31.5.1996 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantaja siirrettiin Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistoon,
- velvoittaa komission korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut,
- varaa kantajalle oikeuden esittää muita asiaankuuluvia vaatimuksia, erityisesti vahingonkorvauksen osalta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Nimittävän viranomaisen puuttuva toimivalta samoin kuin henkilöstösääntöjen 2 ja 4 artiklan ja Euroopan yhteisön virallisten julkaisujen toimiston perustamisesta tehdyn päätöksen 69/13/Euratom/EHTY/ETY ⁽²⁾ 16.1.1969, rikkominen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, ettei henkilöstösääntöjen 4 artiklan rikkomista koskevalla kanneperusteella ollut merkitystä asian kannalta. Koska riidanalaisen päätöksen tehnyt nimittävä viranomainen ei ole missään tapauksessa budjettivallan käyttäjä ja koska sillä ei ole toimivaltaa muuttaa henkilöstön määrää kuvaavia taulukoita, sillä ei ole ollut oikeutta määrätä kantajaa tehtäviin julkaisutoimistoon.
- Henkilöstösääntöjen 6 artiklan ja Euroopan yhteisöjen talousarviosta annetun neuvoston asetuksen rikkominen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti todennut tuomion 34 kohdassa, että ”kuten komissio on todennut, julkaisutoimiston virat kuuluvat talousarviossa komission henkilöstön määrään”, mikä ei ole pitänyt paikkaansa enää vuodesta 1970 lukien.

- Henkilöstösääntöjen 7 artiklan rikkominen.
- Luottamuksensuojan periaatteen ja huolenpitovelvoitteen loukkaaminen.
- Henkilöstösääntöjen 25 ja 101 a artiklan rikkominen.

⁽¹⁾ EYVL C 94, 28.3.1998, s. 20.

⁽²⁾ EYVL L 13, 18.1.1969, s. 19.

Ajinomoto Co. Inc:n 20.3.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) 18.12.1997 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-159/94 ⁽¹⁾, Ajinomoto Co. Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, ja T-160/94 ⁽²⁾, The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-76/98 P)

(98/C 166/08)

Ajinomoto Co. Inc., 15—1, Kyobaschi itchome, Chuo-ku, Tokio 104, Japani, on valittanut 20.3.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) 18.12.1997 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, ja T-160/94, The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio. Valittajan edustajat ovat asianajajat Mario Siragusa, Rooma, ja Till Müller-Ibold, Frankfurt am Main, sekä *solicitor* Victoria Donaldson, Supreme Court of England and Wales, asianajajatoimisto Gleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Bryssel, määräysten mukaisesti. Valittajan prosessiosoite Luxemburgissa on asianajajatoimisto Marc Loesch, 11 Rue Goethe.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-159/94 ja T-160/94 antaman tuomion ja 27.5.1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1391/91 ⁽³⁾ siltä osin kuin se koskee valittajaa;
2. toissijaisesti kumoaa sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-159/94 ja T-160/94 antaman tuomion siltä osin kuin sillä ei kumottu 27.5.1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1391/91 2 artiklaa, jossa säädetään väliaikaisten tullien vakuutena olleiden määrien lopullisesta kantamisesta, että kyseisen asetuksen 2 artiklan siltä osin kuin se koskee valittajaa;

3. määrää sellaisista muista tai pidemmälle menevistä toimista, jotka ovat lainmukaisia ja kohtuullisia, ja
4. velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa on olennaisia oikeudellisia virheitä, joten se on kumottava.

Ensinnäkin valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin erehtyi todetessaan, että viejän kotimarkkinoilla olevalla patenttisuojoilla ei sellaisenaan ole merkitystä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 ⁽⁴⁾ (jäljempänä perusasetus) 2 artiklan 3 kohdassa asetettua, vertailukelpoista hintaa koskevaa vaatimusta sovellettaessa. Kun otetaan huomioon se, että sanaa ”vertailukelpoinen” on 2 artiklan 3 kohdassa käytetty tavanomaisessa merkityksessä, perusasetuksen yleinen järjestelmä ja normaaliarvon ja vientihinnan toteamista ja vertailua koskevan menettelyn yleinen järjestelmä, Gattin oikeussäännöt, Yhdysvaltojen lainsäädäntö ja polkumyynnin vastaisen lainsäädännön ja immateriaalioikeuksia koskevan lainsäädännön päämäärät ja tavoitteet, on pääteltävä, että patenttisuoja vaikuttaa perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun hintojen vertailukelpoisuuteen ja että normaaliarvoa ei saa määrittää kotimarkkinoilla tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, jos tuotteen patenttisuoja vaikuttaa näihin hintoihin (toisin kuin vientihintoihin).

Toiseksi valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on samasta syystä erehtynyt, kun se on käyttänyt Japanista peräisin olevan aspartaamin normaaliarvon perustana Yhdysvaltojen hintoja, joihin patenttisuoja vaikutti. Perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaan normaaliarvon määrittämisen perustana ei voida käyttää sellaisen maan (muun kuin alkuperämaan) tosiasiallista hintaa, josta tuote tuodaan yhteisöön, jos tämän kauttakulkumaan markkinoilla ei ole ”vertailukelpoisia hintoja”. Hinnat, joihin patenttisuoja vaikuttaa, eivät ole vertailukelpoisia hintoja.

Kolmanneksi valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen erehtyneen katsoessaan, että se, ettei komissio ollut millään tavalla ilmaissut ennen väliaikaisten tullien määräämistä tekemiään päätelmiä, on sellainen virhe, joka voidaan korjata väliaikaisten tullien määräämisen jälkeen ja joka ei siten vaikuta lopullisten polkumyynnitullien kantamisen pätevytyteen. Yhteisön oikeuden perustavanlaatuiset periaatteet — erityisesti oikeus tulla kuuluksi — ja komission muissa asioissa noudattama käytäntö edellyttivät, että komission olisi pitänyt ilmaista keskeiset tosiseikat ja arvioinnit valittajalle, ennen kuin se antoi asetuksen väliaikaisista polkumyynnitulleista. Koska komissio ei ajoissa ilmaissut näitä seikkoja valittajalle, tätä perustavanlaatuista periaatetta on loukattu ja valittajaa on syr-

jitty. Väliaikaisista polkumyynnitulleista annettu asetus on pätemätön tämän olennaisen virheen vuoksi, eikä lopullisista polkumyynnitulleista annetulla asetuksella voitu korjata eikä sillä korjattu tätä väliaikaisissa tulleissa ollutta virhettä.

⁽¹⁾ EYVL C 291, 8.11.1991, s. 8.

⁽²⁾ EYVL C 291, 8.11.1991, s. 9.

⁽³⁾ Asetus lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan aspartaamin tuonnissa (EYVL L 134, 29.5.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annettu asetus (EYVL L 209, 2.8.1988, s. 1).

The NutraSweet Companyn 20.3.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) 18.12.1997 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-159/94 ⁽¹⁾, Ajinomoto Co. Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, ja T-160/94 ⁽²⁾, The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-77/98 P)

(98/C 166/09)

The NutraSweet Company, 1751 Lake Cook Road, Deerfield, Illinois 60015, Amerikan yhdysvallat, on valittanut 20.3.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) 18.12.1997 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, ja T-160/94, The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio. Valittajan edustajat ovat asianajajat Jean-François Bellis, Bryssel, ja Fabrizio Di Gianni, Rooma, asianajotoimisto Van Bael & Bellis, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Jacques Loesch, 11 Rue Goethe.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-159/94 ja T-160/94 antaman tuomion ja 27.5.1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1391/91 ⁽³⁾ siltä osin kuin se koskee valittajaa;
2. toissijaisesti kumoo sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-159/94 ja T-160/94 antaman tuomion siltä osin kuin sillä ei kumottu 27.5.1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1391/91 2 artiklaa, jossa säädetään väliaikaisten tullien vakuutena olleiden määrien lopullisesta kantamisesta, että kyseisen asetuksen 2 artiklan siltä osin kuin se koskee valittajaa;

3. määrää sellaisista muista tai pidemmälle menevistä toimista, jotka ovat lainmukaisia ja kohtuullisia, ja
4. velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa on olennaisia oikeudellisia virheitä, joten se on kumottava.

Ensinnäkin valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin erehtyi todetessaan, että viejän kotimarkkinoilla olevalla patenttisuojalla ei sellaisenaan ole merkitystä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88⁽⁴⁾ (jäljempänä perusasetus) 2 artiklan 3 kohdassa asetettua, vertailukelpoista hintaa koskevaa vaatimusta sovellettaessa. Kun otetaan huomioon se, että sanaa ”vertailukelpoinen” on 2 artiklan 3 kohdassa käytetty tavanomaisessa merkityksessä, perusasetuksen yleinen järjestelmä ja normaaliarvon ja vientihinnan toteamista ja vertailua koskevan menettelyn yleinen järjestelmä, Gattin oikeussäännöt, Yhdysvaltojen lainsäädäntö ja polkumyynnin vastaisen lainsäädännön ja immateriaalioikeuksia koskevan lainsäädännön päämäärät ja tavoitteet, on pääteltävä, että patenttisuojat vaikuttaa perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun hintojen vertailukelpoisuuteen ja että normaaliarvoa ei saa määrittää kotimarkkinoilla tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, jos tuotteen patenttisuojat vaikuttaa näihin hintoihin (toisin kuin vientihintoihin).

Toiseksi valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen erehtyneen katsoessaan, että se, ettei komissio ollut millään tavalla ilmaissut ennen väliaikaisten tullien määräämistä tekemiään päätelmiä, on sellainen virhe, joka voidaan korjata väliaikaisten tullien määräämisen jälkeen ja joka ei siten vaikuta lopullisten polkumyynnitullien kantamisen pätevytyteen. Yhteisön oikeuden perustavanlaatuiset periaatteet — erityisesti oikeus tulla kuulluksi — ja komission muissa asioissa noudattama käytäntö edellyttävät, että komission olisi pitänyt ilmaista keskeiset tosiseikat ja arvioinnit valittajalle, ennen kuin se antoi asetuksen väliaikaisista polkumyynnitulleista. Koskei komissio ajoissa ilmaissut näitä seikkoja valittajalle, tätä perustavanlaatuisia periaatteita on loukattu ja valittajaa on syrjitty. Väliaikaisista polkumyynnitulleista annettu asetus on pätemätön tämän olennaisen virheen vuoksi, eikä lopullisista polkumyynnitulleista annetulla asetuksella voitu korjata eikä sillä korjattu tätä väliaikaisissa tulleissa ollutta virhettä.

⁽¹⁾ EYVL C 291, 8.11.1991, s. 8.

⁽²⁾ EYVL C 291, 8.11.1991, s. 9.

⁽³⁾ Asetus lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan aspartaamin tuonnissa (EYVL L 134, 29.5.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista 11.7.1988 annettu asetus (EYVL L 209, 2.8.1988, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 24.3.1998 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-79/98)

(98/C 166/10)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.3.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vaarallisten aineiden luokitusta ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdenkymmenennen ensimmäisen kerran 19 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission direktiivin 94/69/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-66/98⁽²⁾, direktiivissä säädetty määräaika on päättynyt 1.9.1996.

⁽¹⁾ EYVL L 381, 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 137, 2.5.1998, s. 12.

Sø- og Handelsrettenin 18.3.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 3Com Corporation vastaan Bluecom Danmark A/S ja KISS Nordic A/S

(Asia C-80/98)

(98/C 166/11)

Sø- og Handelsretten on pyytänyt 18.3.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 25.3.1998, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 3Com Corporation vastaan Bluecom Danmark A/S ja KISS Nordic A/S seuraavaan kysymykseen:

Seuraako jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin

89/104/ETY⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdasta, että jäsenvaltiot eivät saa ottaa käyttöön tai pitää voimassa lainsäädäntöä, jonka mukaan tavaramerkkioikeudellisen sammumisen katsotaan tapahtuvan siinä tapauksessa, että tavara, jonka tunnuksena tavaramerkki on, saatetaan markkinoille Euroopan yhteisön ulkopuolella?

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

Divisional Court, Queen's Bench Division 31.7.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen vastaan The Licensing Authority Established by the Medicines Act 1968 (edustajanaan The Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd ja 2) May & Baker Ltd
(Asia C-94/98)
(98/C 166/12)

Divisional Court, Queen's Bench Division on pyytänyt 31.7.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.4.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa The Licensing Authority Established by the Medicines Act 1968 (edustajanaan The Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd ja 2) May & Baker Ltd, ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Tapauksessa, jossa on tehty hakemus lääkevalmisteen X tuomiseksi jäsenvaltiosta A jäsenvaltioon B, voiko henkilö, joka pyytää saada markkinoida tuontituotetta jäsenvaltiossa B, hakea markkinoille saattamista koskevaa lupaa jäsenvaltion B toimivaltaiselta viranomaiselta ja voidaanko lupa myöntää tälle, jos neuvoston direktiivissä 65/65/ETY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna) säädetty edellytykset eivät täyty, kun:
  - i) lääkevalmistelle X on myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa jäsenvaltiossa A ja sillä oli markkinoille saattamista koskeva lupa jäsenvaltiossa B, mutta tämä lupa on lakannut olemasta voimassa; ja
  - ii) lääkevalmistella X on samat vaikuttavat aineet ja sama terapeuttinen vaikutus kuin lääkevalmistella Y, mutta sitä ei valmisteta saman kaavan mukaan kuin lääkevalmistetta Y; ja
  - iii) lääkevalmistelle Y on myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa jäsenvaltiossa B, mutta sille ei ole myönnetty markkinoille saattamista koskevaa lupaa jäsenvaltiossa A; ja
  - iv) edellä i) ja iii) kohdassa viitatus markkinoille saattamista koskevat luvat myönnettiin samaan konserniin kuuluville eri yritysille ja myös lääkevalmisteiden X ja Y valmistajat kuuluvat kyseiseen konserniin; ja
  - v) yritykset, jotka kuuluvat samaan konserniin kuin se yritys, jolle on myönnetty valmisteen X markkinoille saattamista koskeva lupa, jatkavat yhä val-

mistein X valmistamista ja myymistä muissa jäsenvaltioissa kuin jäsenvaltiossa B?

- 2) Missä määrin ensimmäisen kysymyksen kannalta on merkitystä sillä, että
  - i) lääkevalmisteen X makkinnoille saattamista koskeva lupa lakkasi olemasta voimassa jäsenvaltiossa B siksi, että henkilö, jolle lupa oli myönnetty, luopui siitä vapaaehtoisesti; ja/tai
  - ii) lääkevalmisteen Y kaava kehitettiin ja otettiin käyttöön sellaisen kansanterveydellisen edun aikaansaamiseksi, jota ei saavuteta lääkevalmistella X (jota valmistetaan eri kaavan mukaan); ja/tai
  - iii) kansanterveydellistä etua ei saavutettaisi, jos valmiste X ja valmiste Y olisivat molemmat yhtä aikaa jäsenvaltion B markkinoilla; ja/tai
  - iv) erot lääkevalmisteen X ja lääkevalmisteen Y kaavoissa ovat sellaisia, ettei kumpaakaan voida laillisesti markkinoida toiselle valmistelle myönnetyn markkinoille saattamista koskevan luvan nojalla; ja/tai
  - v) toimivaltaisella viranomaisella on direktiivissä 65/65/ETY edellytetyt tiedot sekä valmisteesta X että valmisteesta Y; ja/tai
  - vi) toimivaltainen viranomaisella katsoo, että valmiste X tuontia jäsenvaltiosta A koskevan kiellon vaikutuksena olisi markkinoiden jakaminen; ja/tai
  - vii) toimivaltainen viranomaisella katsoo, ettei valmiste X tuonnin ja myynnin kieltäminen ole EY:n perustamissopimuksen 36 artiklan nojalla perusteltua?

⁽¹⁾ Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annettu neuvoston direktiivi 65/65/ETY (EYVL 22, 9.2.1965, s. 369 (Ks. SER1 (65—66) s. 20).

SA Edouard Dubois et Fils:n 3.4.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-113/96, SA Edouard Dubois et Fils vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 29.1.1998 antamasta tuomiosta

(Asia C-95/98 P)

(98/C 166/13)

SA Edouard Dubois et Fils on valittanut 3.4.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaos-

ton asiassa T-113/96, SA Edouard Dubois et Fils, vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 29.1.1998 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat asianajaja Pierre Ricard, Conseil d'État ja Cour de Cassation française ja asianajaja Alain Crosson de Cormier, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Marc Feiler, 67 rue Ermesinde.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion,
- toteaa, että vastaajat ovat perustamissopimuksen 215 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tavoin vastuussa valittajan harjoittamalle valtuutetun tulliasioitsijan toiminnalle aiheutetusta vahingosta,
- velvoittaa vastaajat yhteisvastuullisesti korvaamaan valittajalle aiheutetun vahingon 112 339 702 Ranskan frangilla,
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tuottamuksesta riippumattoman vastuun osalta katsonut virheellisesti, että vahinko on aiheutunut yhtenäisasiakirjasta ja sen perusteella toteutetusta sisäisiä rajoja vailla olevasta alueesta. Yhteisön toimielimille asetettiin tässä yhteydessä uusia toimimisvelvoitteita, muun muassa velvollisuus ryhtyä korvaaviin lisätoimenpiteisiin valtuutetun tulliasioitsijan ammatin sopeuttamiseksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tuottamukseen perustuvan vastuun osalta katsonut virheellisesti, ettei toimielimillä ollut lakiin perustuvaa toimimisvelvollisuutta ja ettei yhteisön vastuu näin ollen voinut perustua siihen, ettei asianmukaisiin toimenpiteisiin ollut ryhdytty. Toimielimet ryhtyivät toimenpiteisiin antamalla tulliasiamiehen ja tulliasioitsijan ammatin sopeuttamisesta sisämarkkinoille 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3904/92⁽¹⁾. Tämä toimielinten toteuttama toimenpide on kuitenkin hajanainen ja riittämätön. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, ettei yksityisiä suojaavaa ylemmän-tasoista oikeussääntöä missään tapauksessa ole rikottu. Saavutettujen oikeuksien koskemattomuutta on loukattu, koska tulliasioitsijan ammatin olemassaolo on tunnustettu yhteisön lainsäädännössä.

⁽¹⁾ EYVL L 394, 31.12.1992, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.4.1998 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-96/98)

(98/C 166/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.4.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli ja samassa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Olivier Couvert-Castera, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 79/498/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on jättänyt Poitouin vuorovesialueella toteuttamatta erityistoimet lintujen elinympäristöjen suojelemiseksi ja tarvittavat toimenpiteet, jotta nämä elinympäristöt eivät huonontuisi,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään velvollisuudesta osoittaa erityissuojelualueiksi direktiivissä tarkoitettujen lajien elinympäristöjen suojelemiseksi sopivimmat alueet, ja sen 4 kohdassa säädetään velvollisuudesta toteuttaa suojelualueilla elinympäristöjen pilaantumisen estämiseksi asianmukaiset toimenpiteet. Viimeksi mainittu velvollisuus käsittää yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan⁽²⁾ paitsi tosiasiallisesti erityissuojelualueiksi osoitetut alueet, myös alueet, jotka olisi pitänyt tällaisiksi osoittaa.

Poitoun vuorovesialueelta erityissuojelualueeksi osoitettu alue ei ole riittävä. Erityissuojelualueeksi on tällä hetkellä osoitettu 29 790 hehtaarin kokoinen alue. Alueen osoittaminen on tapahtunut liian myöhään, peräkkäisinä vaiheina ja vasta vuoden 1991 jälkeen. Saatavilla olevien asianmukaisimpien tieteellisten tietojen eli Ranskan ympäristöministeriön vuonna 1994 julkaisema lintujen suojelun kannalta tärkeiden alueiden luettelon perusteella 77 980 hehtaarella on objektiivisia erityispiirteitä, joiden perusteella osoittaminen erityissuojelualueeksi olisi perusteltua. Elinympäristöjen huonontumisen estämiseksi tarvittavien toimenpiteiden riittämättömyys johtuu siitä, ettei riittäviä suojelujärjestelmiä ole, ja siitä, että luonnonympäristöt vähenevät ja häiriintyvät. Erityisesti kyse on siitä, että kos-

teat luonnonniityt katoavat maanviljelyn alta, ja siitä, että moottoritie- ja tiehankkeet voivat aiheuttaa häiriöitä.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(²) Asia C-355/90, komissio v. Espanja, tuomio 2.8.1993 (Kok. 1993, s. I—4221).

Pargas tingsrättin 25.3.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Peter Jägerskiöld vastaan Torolf Gustafsson

(Asia C-97/98)

(98/C 166/15)

Pargas tingsrätt on pyytänyt 25.3.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 6.4.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Peter Jägerskiöld vastaan Torolf Gustafsson ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

— Ovatko kalastusoikeus tai viehekalastuslupa asiassa Italia v. komissio (7/68, Kok. 1968, s. 423) annetun tuomion perusteella tavaroita?

— Muodostaako kalastuslain muutos 1045/1996 Suomessa asiassa Dassonville (8/74, Kok. 1974, s. 837) annetussa tuomiossa vahvistettujen kriteerien mukaan esteen tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle?

— Muodostaako vapaa-ajankalastajien virkistysintressi EY:n perustamissopimuksen 36 artiklassa tarkoitetun oikeuttamisperusteen?

— Onko nyt esillä olevassa asiassa kyse Rooman sopimuksen 37 artiklan 4 kohdan tarkoittamista maataloustuotteista?

— Onko sanotuilla oikeussäännöillä välitön oikeusvaikutus asian 6/64, Costa v. ENEL (¹) mukaisella tavalla?

— Onko maanviljelijöiden intressit otettu tarpeellisella tavalla huomioon?

— Onko kalastuslain 1045/1996 muutos Suomessa siten ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen tavaroiden (tai palveluiden) vapaata liikkuvuutta koskevien sääntösten kanssa vaiko ei?

(¹) EYVL 1964, s. 614.

Divisional Court, Queen's Bench Divisionin 31.7.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan Midland Bank plc

(Asia C-98/98)

(98/C 166/16)

Divisional Court, Queen's Bench Division on pyytänyt 31.7.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.4.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan Midland Bank plc ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

Tulkittaessa 11.4.1967 annettua neuvoston direktiiviä 67/227/ETY (¹) ja 17.5.1977 annettua neuvoston direktiiviä 77/388/ETY (²) ja erityisesti sen 17 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa ja ottaen huomioon nyt esillä olevan asian erityispiirteet,

1. onko osoitettava, että tietyn tuotantopanoksen, jonka verovelvollinen on hankkinut verovelvollisen ominaisuudessa, ja tietyn tämän verovelvollisen liiketoimen tai liiketoimien välillä on suora ja välitön yhteys,

a) kun määritetään, onko verovelvollisella oikeus vähentää kyseisen tuotantopanoksen hintaan sisältyvä alv, ja

b) kun määritetään, missä laajuudessa tämä alv saadaan vähentää?

2. Jos vastaus kysymyksiin 1 a) ja b) on myöntävä, millainen tämän suoran ja välittömän yhteyden on oltava, ja jos verovelvollinen suorittaa sekä sellaisia liiketoimia, joiden osalta alv voidaan vähentää, että sellaisia liiketoimia, joiden osalta alv:tä ei voida vähentää,

a) onko se menetelmä, jota soveltaen määritetään, missä laajuudessa tuotantopanosten hintoihin sisältyvä alv saadaan vähentää, erilainen sen mukaan, onko kysymys 17 artiklan 2, 3 vai 5 kohdasta (ja jos näin on, millä tavalla se on erilainen), ja

b) onko verovelvollisella oikeus vähentää tuotantopanosten hintoihin sisältyvä alv kokonaisuudessaan sen vuoksi, että tuotantopanos käytettiin 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja erityisesti 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien suorittamiseen?

3. Jos vastaus kysymyksiin 1 a) ja b) on kieltävä,

a) millaista yhteyttä edellytetään tältä osin, ja

b) jos verovelvollinen suorittaa sekä sellaisia liiketoimia, joiden osalta alv voidaan vähentää, että sellaisia liiketoimia, joiden osalta alv:tä ei voida vähentää,

- i) onko se menetelmä, jota soveltaen määritetään, missä laajuudessa tuotantopanosten hintoihin sisältyvä alv saadaan vähentää, erilainen sen mukaan, onko kysymys 17 artiklan 2, 3 vai 5 kohdasta (ja jos näin on, millä tavalla se on erilainen), ja
- ii) onko verovelvollisella oikeus vähentää tuotantopanosten hintoihin sisältyvä alv kokonaisuudessaan sen vuoksi, että tuotantopanos käytettiin 17 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien suorittamiseen?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11 päivänä huhtikuuta 1967 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301).

(²) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

SA Smanorin sekä Hubert ja Monique Ségaudin 14.4.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-182/97, SA Smanor sekä Hubert ja Monique Ségaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 16.2.1998 antamasta määräyksestä

(Asia C-103/98 P)

(98/C 166/17)

SA Smanor sekä Hubert ja Monique Ségaud ovat valittaneet 14.4.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-182/97, SA Smanor sekä Hubert ja Monique Ségaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 16.2.1998 antamasta tuomiosta. Valittajien edustajana on asianajaja Laurence Roques, Val de Marne, ja prosessiosoite 9 rue du Général de Larminat, Créteil.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- vahvistaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 16.2.1998 antaman määräyksen perustuneen tosiseikkojen ilmeisen virheelliseen arviointiin,
- vahvistaa komission arvioineen 21.5.1997 päivätyssä kirjeessään asiaa virheellisesti,
- hyväksyy valittajien vaatimuksen Ranskan hallintoveranomaisten, komission yksiköiden ja yhteisöjen tuomioistuimen arkistoissa olevien Smanorin asiaan liittyvien asiakirjojen toimittamisesta valittajille, jotta valit-

tajien käytettävissä olisi asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden edellyttämien tavoin kaikki asiassa kertynyt asiakirjaselvitys.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen,
- asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaaminen selvitysten hankkimiskeinoja eriyttämällä,
- yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen; tämä periaate kieltää samanlaisessa asemassa olevien erilaisen kohtelun ja erilaisessa asemassa olevien samanlaisen kohtelun,
- yhteisön oikeutta koskevan oikeuskäytännön loukkaaminen.

Tribunal administratif de Dijonin (ensimmäinen jaosto) 24.3.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société CRT France International vastaan Directeur régional des impôts de Bourgogne

(Asia C-109/98)

(98/C 166/18)

Tribunal administratif de Dijonin (ensimmäinen jaosto) on pyytänyt 24.3.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 15.4.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Société CRT France International vastaan Directeur régional des impôts de Bourgogne ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Tribunal administratif de Dijon (ensimmäinen jaosto) pyytää yhteisöjen tuomioistuinta lausumaan siitä, onko 25.3.1957 tehdyn Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklan vastaista, että kansallinen viranomaisen velvoittaa tavallisilla kanavilla toimivien lähetinvastaanottimien valmistajat, maahantuojat ja vähittäismyyjät maksamaan veron, josta on säädetty code général des impôts'n 302 a §:ssä.

Asian C-50/97 (¹) poistaminen rekisteristä

(98/C 166/19)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 14.10.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-50/97 –Arrondissementsrechtbank te Almelon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jan Blauw ja muut vastaan Gavema BV.

(¹) EYVL C 94, 22.3.1997.

Asian C-251/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/20)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.10.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-251/96 (Pretura circondariale di Rovigo esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Giuseppe Cordellaa vastaan.

⁽¹⁾ EYVL C 294, 5.10.1996.

Asian C-305/95 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/24)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 29.1.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-305/95 (Cour du travail de Monsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Université catholique de Louvain vastaan Francine Plapied ja Danielle Gallez.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 11.11.1995.

Asian C-224/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/21)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.11.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-224/96, Promotion Léopold SA vastaan Euroopan parlamentti.

⁽¹⁾ EYVL C 269, 14.9.1996.

Asian C-325/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/25)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.2.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-325/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 331, 1.11.1997.

Asian C-91/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/22)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.1.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-91/97 (Bundessozialgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Arif Altiney vastaan Bundesanstalt für Arbeit.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 26.4.1997.

Asian C-238/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/26)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 18.2.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-238/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta.

⁽¹⁾ EYVL C 252, 16.8.1997.

Asian C-142/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/23)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.1.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-142/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 181, 14.6.1997.

Asian C-146/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(98/C 166/27)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 3.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-146/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 197, 6.7.1996.

Asian C-56/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/28)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 6.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-56/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 5.4.1997.

Asian C-352/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/32)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 23.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-352/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti.

⁽¹⁾ EYVL C 357, 22.11.1997.

Asian C-339/95 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/29)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-339/95 (High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Courtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Compagnia di Navigazione Marittima ym. vastaan Compagnie Maritime Belge ym.

⁽¹⁾ EYVL C 351, 30.12.1995.

Asian C-353/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/33)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 23.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-353/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti.

⁽¹⁾ EYVL C 357, 22.11.1997.

Asian C-310/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/30)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-310/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta.

⁽¹⁾ EYVL C 354, 23.11.1996.

Asian C-101/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/34)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-101/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 142, 10.5.1997.

Asian C-264/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/31)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 20.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-264/97 (Tribunale amministrativo per la Sardegna esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Società Appia Srl vastaan Comune di Cagliari ja Società Cagliari Calcio SpA.

⁽¹⁾ EYVL C 271, 6.9.1997.

Asian C-286/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/35)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 30.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-286/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 294, 5.10.1996.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

31 päivänä maaliskuuta 1998,

asiassa T-129/96, Preussag Stahl AG vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Terästeollisuuden valtiontuet — Tukisuunnitelman ilmoit-
taminen — EHTY:n tukisäännösten asianomaisten mää-
räysten voimassaolon päättyminen — Tukisuunnitelman
toteuttaminen — Tuen soveltamattomuutta koskeva ja
tuen palauttamiseen velvoittava päätös — Perusteltu luot-
tamus)*

(98/C 166/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-129/96, Preussag Stahl AG, kotipaikka Salzgitter (Saksa), edustajanaan asianajaja Jochim Sedemund, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue, Luxemburg, jota tukee Saksan liittotasavalta (asiamiehinään Ernst Röder, Bernd Kloke, Holger Wissel ja Oliver Axster) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Dimitris Triantafyllou ja Paul Nemitz), jossa kantaja vaatii valtiontuesta Walzwerk Ilseburg GmbH:lle 29 päivänä toukokuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 96/544/EHTY (EYVL L 233, 14.9.1996, s. 24) kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 31.3.1998 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 318, 26.10.1996.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

2 päivänä huhtikuuta 1998,

asiassa T-86/97, Réa Apostolidis vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ⁽¹⁾*(Henkilöstö — Ylennysmenettely — Kurinpitomenettely)*

(98/C 166/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-86/97, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen virkamies Réa Apostolidis, Bereldange (Luxemburg), edusta-

janaan aluksi asianajaja Alain Levy, Pariisi, sittemmin asianajaja Jean-Noël Louis, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cesange, vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehinään Timothy Millett ja Aloyse May), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa yhteisöjen tuomioistuimen 11.7.1996 tekemän päätöksen, jolla ilmoituksella CJ 91/95 avoimeksi julistetusta kolmesta virasta yhden osalta keskeytettiin virantäyttömenettely, sellaisena kuin tämä päätös on vahvistettu 10.12.1996 tehdyllä päätöksellä, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan ensin mainitusta päätöksestä tekemä valitus, määrää hävitettäväksi väitetyn rinnakkaisen asiakirjakansion sekä velvoittaa maksamaan 1 000 000 Belgian frangia korvauksena väitetystä henkisestä kärsimyksestä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 2.4.1998, tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 181, 14.6.1997.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

24 päivänä maaliskuuta 1998,

asiassa T-175/94 (92), International Procurement Services
SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Oikeudenkäyntikulujen vahvistaminen)*

(98/C 166/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-175/94 (92), International Procurement Services SA, kotipaikka Bryssel, edustajinaan asianajajat Peter De Troyer, Audenarde ja Lydie Lorang, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa Lorangin asianajotoimisto, 6 rue Heine, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Etienne Lasnet), jossa hakija vaatii oikeudenkäyntikulujen vahvistamista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-175/94, International Procurement Services SA vastaan komissio, 11.7.1996 antaman tuomion jälkeen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger, on antanut 24.3.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

International Procurement Services SA:n komissiolle korvattavien oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi vahvistetaan 50 000 Ranskan frangia.

(¹) EYVL C 174, 25.6.1994.

Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antasin
15.12.1997 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-316/97)

(98/C 166/39)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas on nostanut 15.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan kotipaikka on Vila Nova de Gaia ja edustajina ovat asianajajat Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca ja Rui Guimarães Lopes, Porto.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 215 ja 178 artiklan nojalla neuvoston ja komission olevan yhteisvastuussa vahingosta, jota on aiheutunut siitä, etteivät ne ole toteuttaneet siirtymätoimenpiteitä tai korvaavia toimenpiteitä, jotka olivat välttämättömiä sillä alalla, jolla kantaja toimii,
- velvoittaa neuvoston ja komission maksamaan yhteisvastuullisesti 3 126 768 Portugalin escudon suuruisen summan kovauksena edellä mainitusta vahingosta 10 prosentin laillisella korolla korotettuna tuomion julistamisesta siihen asti kunnes summa on kokonaan maksettu,
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on toiminut 31.12.1992 lukien Porton tullialueella tulliasioitsijan viraston virkailijana. Hän väittää, että hänen ammattitoiminnalleen on aiheutunut odottamatonta, erityistä ja välitöntä vahinkoa, joka johtuu yhtenäisasiakirjalla perustettujen sisämarkkinoiden asteittaisesta toteuttamisesta. Kantaja toteaa tämän osalta, että tämän kanteen osalta vahinkoa ei ole aiheuttanut yhtenäisasiakirja sellaisenaan vaan se, että yhteisön toimielimet eivät ole täyttäneet yhtenäisasiakirjan soveltamisesta johtuvaa velvollisuuttaan ryhtyä toimenpiteisiin, erityisesti päättämällä asianmukaisista korvaustoimenpiteistä ja siirtymätoimenpiteistä, joiden avulla hyväksytyt tulliasioitsijat voivat sopeutua yhteisössä vallitsevaan uuteen tilanteeseen.

Kantaja väittää, että yhteisö on selvästi epätarkoituksenmukaisilla ja riittämättömällä toimenpiteillään rikkonut yhdenvertaista kohtelua, luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta koskevia yleisiä oikeusperiaatteita samoin kuin suhteellisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta.

Kantajan mukaan Portugalissa vallitseva tilanne on jätetty kokonaan huomiotta päätöksessä ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin, joissa ei millään tavalla huomioida tätä tilannetta. Jättäessään ottamatta huomioon portugalilaisten tulliasioitsijoiden erityisen tilanteen, yhteisö on saanut aikaan sen, ettei näille aiheutuneita vahinkoja korvata joustavammilla säännöksillä samalla tavalla kuin Pohjois-Euroopan maissa toimiville tulliasioitsijoille. Pohjois-Euroopassa toimivat tulliasiamiehet, joita koskevat säännökset poikkeavat selvästi portugalilaisista säännöksistä, ovat voineet täysin hyötyä tietyistä toimenpiteistä ja ovat näin ollen saaneet kilpailuetua markkinoilla niiden yhteisön rahastojen avulla, joista ne ovat voineet saada rahoitusta.

Näin ollen edellyttäessään, että kantajan oli pysyttävä ammattitoimintansa täysin voimassa voidakseen jatkaa tehtäviään 31.12.1992 saakka, yhteisö ei sallinut kantajan purkavan kyseistä järjestelmää eikä muuttavan sitä ajoissa yhtenäismarkkinoilla vallitsevan tilanteeseen mukaiseksi, ja toisaalta se piti yllä kantajan perusteltuja odotuksia siitä, että tällainen ponnistus ”korvattaisiin”.

Kantaja väittää lopuksi, että vaikka onkin kiistatonta, että yhtenäisasiakirjalla toteutetaan yhteisön ensisijainen etu, ei tällä kuitenkaan voida perustella sitä, että hyväksytyille tulliasioitsijoille, näiden joukossa kantajalle, aiheutuu kiistatonta odottamatonta ja erityistä vahinkoa ilman, että samalla päätetään heihin sovellettavista tarvittavista siirtymätoimenpiteistä ja koulutuksesta.

David Manuel de Abreu ym. 15.12.1997 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-317/97 — T-508/97)

(98/C 166/40)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

David Manuel de Abreu on nostanut 15.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien kotipaikka on Portugali ja edustajat Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca ja Rui Guimarães Lopes, Porto.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 215 ja 178 artiklan nojalla neuvoston ja komission olevan yhteisvastuussa vahingosta, jota on aiheutunut siitä, etteivät ne ole toteuttaneet siirtymätoimenpiteitä tai korvaavia toimenpiteitä, jotka olivat välttämättömiä sillä alalla, jolla kantaja toimii,
- velvoittaa neuvoston ja komission maksamaan yhteisvastuullisesti korvausta edellä mainitusta vahingosta 10 prosentin laillisella korolla korotettuna tuomion julistamisesta siihen asti kunnes samma on kokonaan maksettu,
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas vastaan neuvosto ja komissio.

Maria de Lurdes Esteves Afonso ja Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveiran ym. 15.12.1997 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-509/97 — T-517/97)

(98/C 166/41)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Maria de Lurdes Esteves Afonso ja Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveira ym. ovat nostaneet 15.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien kotipaikka on Portugali ja edustajina ovat asianajajat Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca ja Rui Guimarães Lopes, Porto.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 215 ja 178 artiklan nojalla neuvoston ja komission olevan yhteisvastuussa vahingosta, jota on aiheutunut siitä, etteivät ne ole toteuttaneet siirtymätoimenpiteitä tai korvaavia toimenpiteitä, jotka olivat välttämättömiä sillä alalla, jolla kantajat toimivat,
- velvoittaa neuvoston ja komission maksamaan yhteisvastuullisesti korvausta edellä mainitusta vahingosta,
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas vastaan neuvosto ja komissio.

Fernando Eugénio de Abreu ym. 15.12.1997 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-518/97 — T-564/97)

(98/C 166/42)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Fernando Eugénio de Abreu ym. ovat nostaneet 15.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien kotipaikka on Portugali ja edustajina ovat asianajajat Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca ja Rui Guimarães Lopes, Porto.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 215 ja 178 artiklan nojalla neuvoston ja komission olevan yhteisvastuussa vahingosta, jota on aiheutunut siitä, etteivät ne ole toteuttaneet siirtymätoimenpiteitä tai korvaavia toimenpiteitä, jotka olivat välttämättömiä sillä alalla, jolla kantajat toimivat,
- velvoittaa neuvoston ja komission maksamaan yhteisvastuullisesti korvausta edellä mainitusta vahingosta 10 prosentin laillisella korolla korotettuna tuomion julistamisesta siihen asti kunnes summa on kokonaan maksettu,
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas vastaan neuvosto ja komissio.

João Luís de Sousa Abreu ym. 15.12.1997 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-565/97 — T-595/97)

(98/C 166/43)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

João Luís de Sousa Abreu ym. ovat nostaneet 15.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

tuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien kotipaikka on Portugalí ja edustajina ovat asianajajat Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca ja Rui Guimarães Lopes, Porto.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 215 ja 178 artiklan nojalla neuvoston ja komission olevan yhteisvastuussa vahingosta, jota on aiheutunut siitä, etteivät ne ole toteuttaneet siirtymätoimenpiteitä tai korvaavia toimenpiteitä, jotka olivat välttämättömiä sillä alalla, jolla kantajat toimivat,
- velvoittaa neuvoston ja komission maksamaan yhteisvastuullisesti korvausta edellä mainitusta vahingosta 10 prosentin laillisella korolla korotettuna tuomion julistamisesta siihen asti kunnes summa on kokonaan maksettu,
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas vastaan neuvosto ja komissio.

Krupp Thyssen Stainless GmbH:n 11.3.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-45/98)

(98/C 166/44)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Krupp Thyssen Stainless GmbH, Bochum (Saksa), on nostanut 11.3.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Otfried Lieberknecht, Karlheinz Moosecker ja Martin Klusmann, asianajotoimisto Bruckhaus Westrick Heller Löber, Düsseldorf (Saksa), prosessiosoite Luxemburgissa c/o Dr. Axel Bonn, asianajotoimisto Bonn & Schmitt, 7 Val Ste Croix, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa, siltä osin kuin päätös koskee kantajaa, vastaajan 21.1.1998 tekemän päätöksen, jota on muutettu vastaajan 2.2.1998 tekemällä päätöksellä, joka on annettu kantajalle tiedoksi 6.2.1998 ja joka koskee eurooppalaisten erikoisteräksen valmistajien yhdenmukaistettua menettelytapaa seostelisän osalta,

- toissijaisesti kumoaa päätöksen 2 artiklassa kantajalle asetetun sakon sekä kumoaa päätöksen 4 artiklan yhdessä päätöksen 1 artiklan kanssa,
- viimesijaisesti alentaa päätöksen 2 artiklassa kantajalle asetettua sakkoa sekä kumoaa päätöksen 4 artiklan yhdessä päätöksen 1 artiklan kanssa,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Muun muassa kantajalle osoitetulla riidanalaisella päätöksellä komissio totesi, että kantaja on Madridissa joulukuussa 1993 pidetyn tapaamisen jälkeen muiden eurooppalaisten erikoisteräksen valmistajien ohella rikkonut EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohtaa muuttamalla ja soveltamalla yhteisesti seostelisän viitearvojen laskukaavaa (pätöksen 1 artikla). Komissio katsoo, että tämän menettelyn tarkoituksena oli ensisijaisesti saada hintoja nostetuksi. Tämän rikkomisen johdosta kantaja määrättiin maksamaan sakkoa yhteensä 8 100 000 ecua (pätöksen 2 artikla).

Kantajan ohella veloitettiin neljä muuta asiaan osallista yritystä lopettamaan EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdan rikkominen sekä pidättäytymään toistamasta kiellettyjä toimia tai menettelyjä ja hyväksymästä mitään vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä (pätöksen 4 artikla).

Kantaja riitauttaa koko tämän sakkopätöksen. Kannetaan se perustelee sillä, että EHTY:n perustamissopimuksessa ja sen täytäntöönpanemiseksi sovellettavissa säännöksissä määrättyjä olennaisia muotomääräyksiä on rikottu.

Ensimmäistä kanneperustetta (muotovirheet ja tosiseikkojen virheellinen toteaminen) perustellaan seuraavin väittein:

- mahdollisuudet tutustua asiakirjoihin hallinnollisessa esimenettelyssä olivat riittämättömät;
- Thyssen AG:n erikoisteräslevyjen liiketoiminta-alan osalta ei järjestetty hallinnollista esimenettelyä;
- virheet päätöksen tekemisenmenettelyssä;
- virheelliset oletukset seostelisän viitearvojen laskukaavan käytöstä;
- paikkansapitämätön selvitys valmistajien Madridissa pitämän kokouksen sisällöstä;
- hinnanmuodostusta koskevan käytännön virheellinen arviointi;
- väärät tiedot eri kieliversioista;

- todistusaineiston käännösten vääristyminen;
- laskukaavan hintavaikutusten virheellinen arviointi;
- yhdenmukaistetun menettelytavan kiistämättä jättämisen väärinarviointi.

Toista kanneperustetta, joka koskee rikkomisen virheellistä oikeudellista arviointia, perustellaan seuraavin väittein:

- yksittäinen eikä jatkuvakestoinen rikkominen sekä
- (toissijaisesti) sakon määrän arvioinnissa ei oteta huomioon menettelyn kestoaikaa.

Kolmatta kanneperustetta, joka koskee sakon määrän virheellistä asettamista, perustellaan seuraavin väittein:

- vastaajan oikeudellisten perustelujen kiistämättä jättämisen puutteellinen relevanssi;
- konserniyhteyden huomiotta jättäminen;
- luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen;
- sakko ei ollut vertauskuvallinen;
- rikkomisen keston virheellinen huomioon ottaminen;
- kantajan syrjiminen;
- kantajan yhteistyön sisällön virheellinen arviointi;
- samanlaisten arviointinäkökohtien ottaminen monta kertaa huomioon.

Neljättä kanneperustetta, joka koskee päätöksen 1 ja 4 artiklan vaatimusten lainvastaisuutta, perustellaan seuraavin väittein:

- vaatimusten sisällyksettömyys;
- päätöksen 1 ja 4 artiklan vaatimusten epätäsmällisyys;
- EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklassa ei ole oikeudellista perustetta asettaa positiivisia vaatimuksia siitä, miten jatkossa on meneteltävä.

Tiivistäen voidaan todeta, että sakkopäätös on näiden syiden vuoksi kokonaisuudessaan epäoikeudenmukainen ja joka tapauksessa päätöksen keskeinen osa on sen 1 ja 4 artikla huomioon ottaen täysin kumottava ja kantajalle päätöksen 2 artiklassa asetettua sakon määrää on tuntuvasti alennettava.

Alankomaiden Antillien 1.4.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-53/98)

(98/C 166/45)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Alankomaiden Antillit on nostanut 1.4.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat P. Bos ja M. Slotboom, Rotterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 11 rue Goethe, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2553/97 (EYVL L 349, 19.12.1997, s. 26),
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa sokerin tuonnin soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi annetun sokerintuontiasetuksen, jolla on pantu täytäntöön AKT-päätöksen 108 b artikla.

Sokerintuontiasetuksen tavoitteena on estää erityisesti Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin tuonti yhteisöön. Alankomaiden Antillien mukaan komissio on rajoittanut Alankomaiden Antillien ja yhteisön välistä kauppaa yhteisön oikeuden vastaisesti. Nämä rajoitukset on poistettava AKT-päätöksen jäljellä olevalta voimassaoloajalta. Kanteessa todetaan tältä osin, että kyseiset lainvastaisuudet eivät vaikuta enää tulevaisuudessa. Lisäksi riidanalaisella asetuksella rajoitetaan huomattavasti sokerinjalostusteollisuutta, joka on Alankomaiden Antilleille tärkeä uusi teollisuudenala (infant industry), ja näin ollen haitataan vakavasti sen toimintaa.

Kanneperusteet riitautetun asetuksen kumoamiseksi ovat toimivallan puuttuminen, olennaisten muotomääräysten rikkominen, perustamissopimuksen tai eräiden sen tuontia koskevien määräysten rikkominen ja/tai yhteisön yleisten oikeusperiaatteiden rikkominen, ja erityisesti AKT-päätöksen 101 artiklan 1 kohdan lainvastaisuus, AKT-päätöksen liitteessä II olevan I osaston alkuperäsäännösten lainvastaisuus, sokerintuontiasetuksen perustana olevan päätöksen lainvastaisuus, se, että sokerintuontiasetus on *ultra vires*, AKT-päätöksen 234 artiklan rikkominen, perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdan rikkominen, perustamissopimuksen 132 artiklan 1 kohdan rikkominen, luettuna

yhdessä AKT-päätöksen 102 artiklan kanssa, vuoden 1994 GATT-sopimuksen XIII artiklan sekä WTO-sopimuksen rikkominen tuontilupamenettelyjen osalta, perustamissopimuksen 228 artiklan 7 kohdan rikkominen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

Aruban 1.4.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-54/98)

(98/C 166/46)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Aruba on nostanut 1.4.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat P. Bos ja M. Slotboom, Rotterdam, prosessi-osoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 11 Rue Goethe, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2553/97 (EYVL L 349, s. 26),

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa sokerin tuonnin soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi annetun sokerintuontiasetuksen, jolla on pantu täytäntöön AKT-päätöksen 108 b artikla.

Sokerintuontiasetuksen tavoitteena on estää erityisesti Arubalta peräisin olevan sokerin tuonti yhteisöön. Aruban mukaan komissio on rajoittanut Aruban ja yhteisön välistä kauppaa yhteisön oikeuden vastaisesti. Nämä rajoitukset on poistettava AKT-päätöksen jäljellä olevalta voimassaoloajalta. Kanteessa todetaan tältä osin, että kyseiset lainvastaisuudet eivät vaikuta enää tulevaisuudessa. Lisäksi riidanalaisella asetuksella rajoitetaan huomattavasti sokerinjalostusteollisuutta, joka on Aruballe tärkeä uusi teollisuudenala (infant industry), ja näin ollen haitataan vakavasti sen toimintaa.

Kanneperusteet riitautetun asetuksen kumoamiseksi ovat toimivallan puuttuminen, olennaisten muotomääräysten

rikkominen, perustamissopimuksen tai eräiden sen tuontia koskevien määräysten rikkominen ja/tai yhteisön yleisten oikeusperiaatteiden rikkominen, ja erityisesti AKT-päätöksen 101 artiklan 1 kohdan lainvastaisuus, AKT-päätöksen liitteessä II olevan I osaston alkuperäsäännösten lainvastaisuus, sokerintuontiasetuksen perustana olevan päätöksen lainvastaisuus, se, että sokerintuontiasetus on *ultra vires*, AKT-päätöksen 234 artiklan rikkominen, perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdan rikkominen, perustamissopimuksen 132 artiklan 1 kohdan rikkominen, luettuna yhdessä AKT-päätöksen 102 artiklan kanssa, vuoden 1994 GATT-sopimuksen XIII artiklan sekä WTO-sopimuksen rikkominen tuontilupamenettelyjen osalta, perustamissopimuksen 228 artiklan 7 kohdan rikkominen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

VTech Electronicsin (Yhdistynyt kuningaskunta) 3.4.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-56/98)

(98/C 166/47)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

VTech Electronics (Yhdistynyt kuningaskunta) plc on nostanut 3.4.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat David Milne ja Rupert Baldry, prosessi-osoite Luxemburgissa asianajotoimisto Wilson Associates, 9 Avenue Guillaume.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa komission 26.—27.1.1998 tekemän päätöksen antaa asetus VTechin Kiinasta tuoman Smart Start Premier -nimisen tuotteen tullinimikkeen määrittelyksi uudelleen sekä kumoaa sanotun asetuksen,

— ryhtyy muihin tarpeellisiksi arvioimiinsa toimenpiteisiin, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröity yhtiö, joka kuuluu kansainväliseen VTech -yhtymään. VTechin päätoimialana on elektroniikkatuotteiden myynti, erityisesti lasten opetuskäyttöön tarkoitettujen, tietokoneen näppäimistöön kytkettävien, moniin eri toimintoihin ohjelmoitujen elektronisten oheislaitteiden eli niin sanottujen oppimisohjainten (learning pads) myynti. Kanteen koh-

teena on komission 26.—27.1.1998 tekemä päätös (jäljempänä päätös) antaa asetus VTechin Kiinasta tuoman Smart Start Premier -nimisen tuotteen tullinimikkeen määrittelymiseksi uudelleen (jäljempänä asetus). Asetuksella on tarkoitus luokitella Smart Start Premier tullinimikkeeltään ”pelin” sijasta ”leluksi”.

Kantaja tuo tältä osin esiin, että ennen komission kyseistä päätöstä se oli kahdesti valittanut tuloksetta Yhdistyneen kuningaskunnan Value Added Tax and Duties Tribunalille (arvonlisäverotuomioistuin) HM Customs and Excise'n päätöksestä, jonka mukaan yhtiön myymä tuote oli luokiteltava ”leluksi”. Kyseisten ratkaisujen seurauksena komission tullikoodeksikomitean tariffi- ja tilastonimikkeistöjaosto otti tarkasteltavakseen Smart Start Premierin, joka on VTechin markkinoima samanlainen tuote, ja ilmoitti aikeistaan antaa asetus.

Kantaja katsoo, että tehdessään päätöksen komissio toimi EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 29 artiklan sekä yhteisön tullikoodeksin vastaisesti ja rikkoi yhteisön oikeuden aineellisia säännöksiä ja muutosäännöksiä.

Kantajan mielestä on ymmärrettävää, että komissio viittasi harmonoidun järjestelmän selittäviin huomautuksiin (HSEN) perustellessaan asetuksessa tehtyä tuotteen luokittelua ”opetusleluksi”. Kantajan näkemyksen mukaan selittävät huomautukset eivät ole sitovia eikä niitä voida soveltaa niiden ollessa ristiriidassa yleisen tullitariffin (CCT) ja sen yleisten tulkintaohjeiden kanssa. Näin ollen komission tarkoituksen ollessa luokitella tuote tullinimikkeeltään yhteisön tullikoodeksin vastaisesti, se samalla pyrkii muuttamaan omavaltaisesti yleisessä tullitariffissa säädettyjä tulleja ja muita maksuja sekä rikkoo EY:n perustamissopimuksen 28 artiklaa, jossa nimenomaisesti säädetään, että tullien ja muiden maksujen muuttamisesta voi päättää vain neuvosto.

Menettelyn osalta kantaja huomauttaa, että

— asetuksen antamista ei ole riittävästi perusteltu,

- sille ei annettu tilaisuutta lausua käsitystään asetuksesta tullinimikkeistökomitealle, ja
- päätöksellä tosiasiallisesti kumotaan arvonlisäverotuomioistuimen päätökset, joka on laillinen tuomioistuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tällöin loukataan luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.

Asian T-7/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 25.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-7/97, Miguel Vicente-Nuñez vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 5.4.1997.

Asian T-170/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 166/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 30.3.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-170/97, Michaël Tavernier vastaan Euroopan tilintarkastustuomioistuin.

⁽¹⁾ EYVL C 7, 10.1.1998.